

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de juliol del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 21-9-2017, la representació processal del Sr. P.J.D.O. formulava demanda pel procediment laboral contra la societat A, SL en reclamació d'indemnització per acomiadament injustificat i fet en forma indeguda sol·licitant es dictés Sentència condemnant la demandada:

- Al pagament de l'import de 10.821,78.- euros nets més els interessos legals generats a partir de la contesta a la demanda.
- A cotitzar i pagar correctament el salari del mes d'agost del 2017 front la CASS del Sr. P.J.D.O. per import total brut de 1.545,92.- euros.
- A cotitzar i pagar la quantitat de 11.574,10.- euros bruts a la CASS.

- Així com el pagament de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

II.- El 31-10-2017, la representació processal de A, SL presentava escrit de contesta a través del qual s'oposava a les pretensions de l'actor tot i sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda, imposant a la part adversa les costes judicials causades, incloent dins d'elles els honoraris d'advocat i de procurador.

III.- Una volta practicades les proves i evacuat el tràmit de conclusions, per Sentència de data 13-3-2018, l'Hble. Batlle decidia:

“Desestimar en tots els seus extrems la demanda presentada per la representació processal del Sr. P.J.D.O. contra la societat A SL, i absoldre a aquesta darrera de quantes pretensions en ella s'hi contenien.

Fer imposició a la part agent de la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora, a acreditar en període d'execució de sentència.”

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. P.J.D.O. demanant es dictés Sentència disposant la seva revocació i que es dicti una nova Resolució estimatòria de la demanda, amb imposició de les costes ocasionades a la part demandada, tant al respecte de les de primera instància com les ocasionades en aquesta alçada.

La part recorreguda pel contrari interessa la desestimació del recurs interposat amb íntegre confirmació de la decisió recorreguda el tot amb imposició a la recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- De les actuacions practicades resulten ser fets no discutits els següents: el dia 19-11-2012, el Sr. P.J.D.O. era contractat per la societat A, SL en qualitat de xofer amb un salari mensual de 1.390,37.- € i una jornada laboral de 8 a 13 hores i de 15 a 19 hores de dilluns a divendres i descans setmanal els dissabtes i diumenges. S'admet també que el Sr. P.J.D.O. realitzà vacances en el període comprès entre els dies 14 i 27 d'agost del 2017 (ambdues dates incloses) i que el dia 28-8-2017 s'extingia el contracte de treball, instrumentalitzant-se aquesta circumstància a través del document anomenat liquidació laboral que resa com seguidament s'exposa:

"LIQUIDACIÓ LABORAL.

Reunits: d'una part el Sr. J.P.B., representant de l'empresa A
SL

D'altra part el Sr. P.J.D.O. treballador de la mateixa empresa
Es reconeixen la capacitat legal per a contractar i obligar-se i,
DIUEN:

Que el Sr. P.J.D.O. presta els seus serveis per l'empresa
essent el seu salari mensual de 1.390,37.- euros.

Que a instància de l'empresari s'ha procedit a la resolució del
contracte laboral que els unia per quina cosa

CONVENEN:

1- que declaren resolta amb efectes a partir de la data d'avui la
relació laboral que els unia.

2. - que el treballador declara haver rebut la quantitat de
1.219,23.- euros en concepte del salari fins el dia d'avui.
L'esmentada suma comprèn el salari base, les hores extres i
qualsevol altre revingut que integra el salari global.

3. - que el treballador declara haver rebut la quantitat de 38,44€
en concepte de primes.

Que el treballador ha mostrat la seva conformitat en els
conceptes número 2 i 3 que importen 1.180,79.- euros menys 80,60.-
euros de vacances negatives i menys el 6,5% de pagament a la
CASS 1.100,56 € que rep a la seva satisfacció. Així convingut i
acceptat ho signen per duplicat exemplar i a un sol efecte al lloc i
data més amunt esmentat."

La representació processal del Sr. P.J.D.O., interposava demanda en que en essència sostenia que el dia 28-8-2017 havia estat acomiadat de l'empresa, sense que se li donés cap explicació ni tampoc se li especificués el tipus d'acomiadament que era practicat al seu respecte i que es va limitar a signar el document que li era remès per tal d'obtenir els diners associats

a la liquidació practicada. Referia que l'acomiadament practicat era injustificat i fet en forma indeguda de tal manera que calia reconèixer-li la indemnització prevista en l'article 98 del Codi de Relacions Laborals (d'ara en endavant CRL) que ascendia a 11.574,10.- € bruts. Alhora demanava la cotització d'aquest import prop de la CASS i es regularitzés prop d'aquesta el salari del mes d'agost del 2017 en acord a la suma percebuda (1.545,92.- € bruts).

La societat defenent s'oposava a la demanda negant haver acomiadat el treballador. En aquest sentit referia que el treballador volia aprofitar un error material que existia en el document de 28-8-2015 abans transcrit, però que en realitat l'extinció del contracte de treball intervingué per acord mutu entre les parts.

La Sentència dictada per l'Hble. Sra. Batlle desestima íntegrament la demanda tot i imposant les costes a la part demandant. Es considera en essència que de les previsions contingudes en el document de quitança laboral i dels diferents mitjans de prova practicats s'extreia que el contracte de treball s'havia extingit per voluntat comuna de les parts contractats, rebutjant la idea d'una eventual resolució del contracte de treball a instància de l'empresari.

Contra aquesta Resolució s'alça la part recurrent amb fonament a l'aparell argumental que s'examina seguidament.

II.- Sustenta que la Sentència dictada en la instància, no respectava el principi "pro operario" ni la jurisprudència d'aquesta Sala segons la qual la resolució contractual de mutu acord d'una relació laboral sols podia resultar d'una manifestació de voluntat lliure, reflexionada i inequívoca, el tot valorat de forma restrictiva. Sostenia en aquest sentit que la jutjadora "a quo" realitzava una interpretació extensiva de les circumstàncies concurrents, que entrava en contradicció amb els actes propis de la mercantil demandada. En tot cas insistia que el Sr. P.J.D.O., mai podia

haver pensat que el fet de signar la quitança laboral el dia 28-8-2017, transformaria el seu acomiadament en una resolució per voluntat comuna del contracte de treball, especialment quan aquest procedir comportava una renúncia als drets econòmics resultants de l'antiguitat de 5 anys que tenia en l'empresa. Discrepava així mateix de la valoració de la prova que era practicada per l'Hble. Sra. Batlle, indicant que el fet que el treballador no tingués feina assignada a partir del 28-8-2017, confirmava més aviat el seu acomiadament que no pas l'extinció de la relació laboral per mutu consentiment, especialment quan el mateix va anar a treballar l'esmentat dia. Insistia en que mai se li havia donat cap explicació sobre l'acomiadament practicat i que en tot cas, el document de quitança reforçava clarament la seva versió dels fets. Referia que la decisió recorreguda es sustentava en la prova testifical practicada prop dels treballadors de l'empresa demandada, però que la declaració realitzada per aquests no gaudia de la deguda parcialitat i objectivitat, afegint que mai fins el moment de proposar prova, l'adversa havia fet esment de la seva concreta identitat.

III.- Dels greuges que la part recurrent articula, s'extreu que la controvèrsia plantejada rau en determinar si el contracte de treball s'extingia amb fonament a l'acomiadament de treballador (tesi del demandant) o de mutu acord (tesi de l'empresari), extrem aquest que constitueix el nus gordià del procediment iniciat.

Al respecte d'aquesta, hem repetit en nombroses ocasions que *“la resolució per mutu acord o el desistiment del treballador ha de resultar d'una voluntat lliure, reflexionada i inequívoca i correspondre a unes conveniències personals del treballador i no a una intervenció de l'empresa”* (TSJC-399/2016, TSJC-312/2016, TSJC-121/14, TSJC-221/12, TSJC-137/12), de tal manera que en definitiva, la modalitat d'extinció d'un contracte de treball quan aquesta resulta discutida, no pot ser examinada exclusivament des de la perspectiva que pot oferir el document que posa fi a la relació laboral (aquí la quitança) sinó que aquesta activitat s'ha de

desplegar amb acord al conjunt de circumstàncies i esdeveniments que han pogut intervenir de manera coetània, el tot valorat de conformitat amb el paràmetre de la sana crítica.

En el supòsit que s'examina, malgrat la resolució de comú acord de la relació laboral s'hauria d'haver fet constar en la quitança (art. 89.b i 99.2 del CRL) i que en la mateixa, aquesta precisió no hi figura sinó que pel contrari s'indica que la iniciativa de la resolució corresponia a l'empresari; dels diferents elements de prova obrant en les actuacions s'extreu, com més endavant es raona, que la resolució del contracte de treball intervenia per acord comú de les parts. En definitiva la menció figurant en l'esmentat document no deixa de ser un error que en el present pressupòsit no permet convertir la voluntat real i comuna de les parts al respecte de l'extinció del contracte de treball, en un acomiadament injustificat o fet en forma indeguda com ho pretén la representació processal del treballador.

En aquest sentit, els Srs. R.E.M. i B.J.O. (folis 64 i 65 en relació als 114 i 116), ambdós treballadors de la mercantil demandada es manifestaven en el sentit que abans d'iniciar el seu període de vacances, Sr. P.J.D.O. s'havia acomiadat dels companys de feina, retornant les eines de treball i el telèfon mòbil de que disposava. Afegien que posteriorment, el dia 28-8-2017, havia arribat a l'empresa a mig matí quan l'hora d'inici de la jornada laboral era a les 8 hores, sense portar el seu uniforme. De les precisions d'aquests testimonis, s'extreu que les parts avui litigants ja havien convingut de l'extinció del contracte de treball de mutu acord entre elles, diferint no obstant els seus efectes fins a la realització de les vacances laborals corresponents, signant posteriorment el document de quitança laboral que s'aporta a les actuacions.

És cert que la prova testifical ha estat practicada per treballadors de l'empresa defenent que per tant tenen una relació de dependència amb aquesta. No obstant, aquest fet no impedeix que el resultat d'aquesta prova pugui ser presa en consideració pel Batlle si adquireix, de conformitat a la

regla de la sana crítica, el racional convenciment que el testimoni ha declarat conforme a la veritat (en aquest sentit vegi's les nostres Resolucions TSJC-058/02, TSJC-055/04). En el concret cas que s'examina i malgrat la dependència laboral que ambdós poden tenir al respecte de A SL, en cap moment es pot dubtar de la veracitat d'allò que afirmen. En aquest sentit s'observa com el relat que aquests produeixen no incorre en cap mena de contradicció personal ni tampoc amb allò declarat per l'altre testimoni, ni tampoc amb cap altre element de prova que pugui existir en les actuacions practicades. Endemés la prova intervenia amb immediació de la Sra. Batlle, de manera contradictòria, sense però que figuri en l'acta cap mena de repregunta per part de la demandant ni que s'inclogués la taxa del testimoni. En aquesta eventualitat, cap element obra en les actuacions que porti a descartar el valor de la prova practicada pels mateixos.

Quant als altres elements sobre els quals la representació processal de la part recurrent es recolza per tal de desautoritzar les conclusions contingudes en la Sentència recorreguda, tampoc aquests poden prosperar per les raons que seguidament s'exposen.

En primer lloc, pel que es refereix al fet de que la planificació horària de l'empresa no contingui cap mena d'activitat assignada al Sr. P.J.D.O., aquesta dada sols permet corroborar que a comptar del 28-8-2017 el treballador ja no desenvolupava cap activitat per la mercantil demandada però de cap mena permet confirmar la modalitat en què el contracte de treball s'extingia com ho pretén el treballador. I la conclusió ha de ser la mateixa al respecte del fet que tant sols 6 dies després d'haver-se extingit la relació laboral, el treballador iniciés una nova etapa professional per compte d'un tercer.

Pel que es refereix a la interpretació contra "operario" que atribueix a la resolució recorreguda, tampoc aquest argument pot triomfar. El principi general en que la representació processal del Sr. P.J.D.O. s'empara resulta

de l'art. 4 del CRL, 2on paràgraf, segons el qual: *“Els manaments del Codi són imperatius i, llevat d'indicació contrària, constitueixen uns mínims irrenunciables de compliment obligatori per a treballadors i empresaris. En cas de dubte, la interpretació i l'aplicació s'ha de fer d'acord amb el principi in dubio pro operario”*. Aquest precepte estableix, una pauta interpretativa de les disposicions del CRL quan de les mateixes pugui resultar una incertesa. Aquesta regla però no pot ser emprada com a mecanisme subsidiari de les regles instaurades en relació a la càrrega probatòria. En efecte, el dubte que pot existir per raó del defalliment de la part en la prova sols pot perjudicar a la part que havia d'acreditar la realitat del que afirmava, però el que no es pot pretendre és que en cas de dubte sobre elements de fet hagi de prioritzar-se una interpretació en favor del treballador, tal i com ho pretén la part recurrent en l'escrit de conclusions que ha articulats en aquesta alçada.

Finalment i com a argument de reforç, destacarem que el Sr. P.J.D.O. en cap moment articulava cap mena de protest o reclamació fins al moment d'interposició de la demanda que iniciava al present procediment judicial: ni en el document de quitança, ni tampoc en el full de salari corresponent al mes d'agost del 2018 introduïa cap mena de reserva (foli 28) apareixent exclusivament la seva signatura.

IV.- En atenció a tot el que hem exposat, hem de compartir el criteri de la Sentència recorreguda quan considera que la relació laboral s'extingia per acord mutu entre empresari i treballador, tot i desestimant-se per via de conseqüència el recurs d'apel·lació formulat i confirmant-se íntegrament la decisió dictada.

V.- En mèrits de la regla del venciment objectiu, escau imposar a la part recurrent el pagament de les costes judicials ocasionades en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. P.J.D.O.; confirmant íntegrament la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle del dia 13-3-2018; tot i imposant a la part recurrent el pagament de les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.